

епізодична, тимчасова або стійка деформація, поверхнева або загальна). Усі вони проявляються не лише у самій діяльності адвоката, але й у його повсякденному житті.

Отже, професійна деформація адвоката може призвести до морально-психологічних змін, конфліктів у особистому житті та навіть до правопорушень або злочинів, що підтверджує серйозність та масштабність даної проблеми.

#### ***Список використаної літератури:***

1. Синєокий О.В. Індивідуальні умови професійної деформації особистості адвоката. Форум права. 2008. С. 425-431. URL: <http://www/nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2008-2/08sovdoa.pdf>.
2. Безносів С. П. Професійна деформація особистості. СПб., 2004. 306 с.

***Науковий керівник:*** кандидат юридичних наук, асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Деменчук Марина Олександрівна**

#### ***Буйневич Ю.І.***

*студентка 1-го курсу магістратури соціально-правового факультету  
Національного університету «Одеська юридична академія»*

### **ЗДІЙСНЕННЯ В УКРАЇНІ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТОМ ІНОЗЕМНОЇ ДЕРЖАВИ**

Адвокатура зародилась ще за часів древніх народів, коли виникали протиріччя та спори між племенами і виникала необхідність знаходити спільну мову задля наступного мирного співіснування. На сьогоднішній день, важко уявити судовий процес без адвокатури, вже не кажучи про їх роль у наданні правничої допомоги. Робота адвоката важлива і тяжка, певною мірою його можна назвати слідчим, який проводить власне розслідування, щоб знайти докази невинуватості свого клієнта.

Досить проблемним на даний час залишається питання щодо здійснення своєї професійної діяльності адвокатом іншої держави, адже не тільки між громадянами України виникають спори, швидко розвивається туризм, тому питання залучення професіоналів з інших країн доречне. Відповідно до чинного законодавства адвокат іноземної держави може здійснювати адвокатську діяльність в Україні з урахуванням деяких деталей, а саме звернення адвоката іноземної держави до кваліфікаційно-дисциплінарної

комісії адвокатури за місцем свого проживання чи перебування в Україні із заявою про його включення до Єдиного реєстру адвокатів України. До заяви додаються документи, що підтверджують право такого адвоката на заняття адвокатською діяльністю у відповідній іноземній державі. Перелік таких документів затверджується Радою адвокатів України. Наступним кроком є винесення рішення Кваліфікаційної палати кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, яке може бути як позитивним (з подальшим включенням адвоката іноземної держави до Єдиного реєстру адвокатів України), так і відмовою [1].

Якщо спірність відмови може бути обґрунтовано, то звичайно адвокат має право звернутись до суду, щоб захистити своє право і мати змогу займатись своєю професійною діяльністю в межах нашої країни [2].

Він також може звертатися до органів адвокатського самоврядування за захистом своїх професійних прав та обов'язків, брати участь у навчально-методичних заходах, що проводяться кваліфікаційно-дисциплінарними комісіями адвокатури, Вищою кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури, радами адвокатів регіонів, Радою адвокатів України та Національною асоціацією адвокатів України.

На жаль, на даний час роль адвокатів з інших країн непомітна, але це лише питання часу. Можливо, в майбутньому з розвитком міждержавних відносин України з іншими країнами, та ймовірним вступом до ЄС популярність адвокатів із зарубіжних країн підвищиться. Постає питання чому громадяни будуть звертатися до адвокатів іноземних держав, адже щорічно випускається масивна кількість студентів з юридичних вищих навчальних закладів, з яких не маленька частина стає на шлях адвокатської діяльності, які і утворюють великий ринок правників-адвокатів.

В цьому можна знайти, як свої плюси, так і мінуси. Головною перевагою є рівень освіти та правосвідомості адвокатів, рівень оплати їх праці за кордоном, а значить і їхня мотивація працювати на користь клієнта та віддаватись справі на всі сто процентів. Але в цьому ж є і головний недолік, адже сума винагороди все ж торкається гаманців осіб, які укладають договір про надання правової допомоги, і тому цей вибір вони мають зробити свідомо та зважено. Поміж цього адвокат іноземної держави повинен добре знати законодавство нашої країни, адже це є головною умовою успіху справи. Хоча є міжнародні акти, які імплементували в своє законодавство більша кількість країн світу, все ж таки є безліч розбіжностей в правових системах.

По-перше, є різні правові сім'ї, в яких є багато відмінностей як в матеріальному праві, так і в процесуальному. По-друге різні співвідношення в системі нормативних актів законодавчих і підзаконних актів, законів і звичаїв, методика систематизації та рівні кодифікації законодавства, способи конституційного контролю; варіюються від держави до держави прийоми побудови системи і функцій органів правосуддя [3].

Наступною проблемою є мовний бар'єр. Без знання мови тяжко захищати свого клієнта. З цих причин адвокату іноземної держави буде досить тяжко орієнтуватись у законодавстві іншої країни та вміти чітко відстоювати позицію свого клієнта.

До оплати винагороди додаються витрати на проживання, харчування та перельоти адвоката.

З дослідженої вище теми хочу підсумувати, що на даний час залишається питання невирішеним щодо залучення адвокатів іноземних країн до професійної допомоги, хоча і закріплено в Законі України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» їх можливість здійснювати свою роботу, але на практиці можна стикнутись з багатьма недоліками. Так як зараз епоха запровадження нових тенденцій, то, можливо, в майбутньому праця адвокатів іноземних держав досягне своєї популярності, навіть з тієї точки зору, що для самих адвокатів це є величезним досвідом і тільки покращує їх навички і піднімає їм професійну оцінку. Це дуже добре буде стимулювати вітчизняних адвокатів не стояти на місці, а розвиватись й піднімати престиж нашої країни.

#### ***Список використаної літератури:***

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI. Офіційний вісник України. 2012. №62.Ст.59.

2. Конституція України від 28 червня 1996 р. Відомості Верховної Ради України.1996.№30.ст.55.

3. Волков, А. М. Лютягина Е.А. Волков А.А. Основы права : учебник для бакалавров. Москва : Издательство Юрайт, 2014. 335 с.

***Науковий керівник:*** кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» ***Билиця Ігор Олегович***

***Бурчак А.О.***

*студентка 1-го курсу магістратури соціально-правового факультету  
Національного університету «Одеська юридична академія»*

### **МЕДІАЦІЯ ЯК НАПРЯМ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

У сучасному світі все більшого значення набувають механізми саморегулювання суспільних відносин. Це обумовлено високою завантаженістю судів та низьким рівнем довіри суспільства до їхньої роботи. Тому тема медіації, як вид адвокатської діяльності для досудового